

MARGUERITE DURAS

TORNA

DAVID MARÍN
dmarin@lrp.cat

d'infantesa i joventut a Indoxina, una trama amb una protagonista que posarà a prova els nostres prejudicis morals. I, en canvi, *La vida material*, publicada per Club Editor, amb traducció de David Ilig, és una obra escrita durant la maduresa, en què prescindeix de l'entramat de la ficció i s'hi transcriuen les converses entre ella i el seu amant mentre reflexionen, amb duresa i sense dogmes, sobre l'amor, la sexualitat, l'alcoholisme, la felicitat, l'escriptura, els homes, les dones i les lliçons que ella treu de tot pelgat en la darrera etapa de la vida.

La vida tranquil·la la va escriure durant la Segona Guerra Mundial. Feia poc que havia mort el seu germà

Aquesta tardor s'han publicat dues noves traduccions al català de l'escriptora Marguerite Duras, una de les intel·lectuals més incisives i punyents del segle XX. Les traduccions de Club Editor i Edicions Sidillà s'uneixen a la que va fer fa tres anys LaBreu Edicions

'LA VIDA TRANQUIL·LA'

Duras trasllada a un petit poble de la França rural la seva experiència vital a Indoxina

petit, i tenia a dins tota la infantesa i joventut viscudes a Indoxina en unes condicions que distaven molt del paradís colonial per a europeus que un es podria imaginar. Aïllada respecte de la societat colonial benestant, i amb una mare que havia de fer l'impossible per sobreviure -va ser estafada quan va comprar unes terres per plantar-hi arròs, que va resultar que s'inundaven constantment-, Marguerite Duras va traslladar aquella experiència a un mas aïllat d'un poble de la França interior, on la protagonista s'ha d'enfrontar al rebuig social, les inclemències de la natura i dels homes a través d'unes relacions fami-

Marguerite Duras va ser una de les autores més fluents de la literatura europea del segle XX.

Marguerite Duras torna, si és que mai ha marxat. Aquesta tardor dues editorials catalanes, Club Editor i Edicions Sidillà, han apostat per publicar textos de l'escriptora francesa en la nostra llengua. Se sumen al que va publicar LaBreu Edicions, *La tarda del senyor Andesmas*, ara fa tres anys. Ho han fet sense haver-se proposat coincidir, ni responen a cap crida dels calendaris del cànnon: no cal esperar que sigui l'*any tal* per recordarnos fugaçment d'un autor, sinó que n'hi ha que no necessiten excuses per retrobar-se amb els lectors i trobar-ne de nous.

Marguerite Duras (Gia Dinh, Vietnam, 1914 - París, 1955) va tenir una vida dura des de la infància. Va ser criada per una mare que es va haver de fer càrrec sola d'ella i dels seus dos germans sobreposant-se a la pobresa en un país llunyà. Va viure la guerra i va exercir la militància política i social des de l'antidogmatisme. La vida de Duras, sempre a contracorrent, va estar marcada per l'alcohol i per una vida sentimental allunyada dels convencionalismes, i mai va donar treva a la seva recerca de la llibertat. I la pròpia vida, descarnada, a pèl, sense un excés de filtres de trama que suavitzessin i posessin distància entre autora i obra, va ser sempre la matèria primera de la seva literatura. No li interessava la trama, sinó explicar la vida. Les dues obres que han aparegut permeten, sense haver-s'ho proposat prèviament, aproximar-se a l'autora de punta a punta de la seva trajectòria vital: *La vida tranquil·la*, d'edicions Sidillà amb traducció d'Antoni Clapés, és la seva segona novel·la, una obra de començament, en què trasllada a un petit poble aïllat de França la seva experiència vital